

סלקציה

יעזור אם נפגין? אלה שכאים לשם יוד" עים טוב מאוד שזו המדיניות. ואלון: "הייתי מאוד רוצה שמי שיי דע עליכך לא יבוא לשם, אבל זה לא יהיה ככה. יש די אשכנזים שיבואו, ואי פילו יהיו מרוצים מזה!"

כדי לברוק את הדברים יצא צוות העולם הזה כמוצאי השבת האחרונה למועדון. ביקשני מיחיא חיים (22) ואריק יהוד (21), שני צעירים חביבים מראשיהעין, לנסות ולהיכנס למועדון. יחיא, בעל עינייתכלת בורקות, בן לאב מרוקאי ואם תימניה, נראה כבן עדותהמזרח. הוא היה לבוש בחליפת ג'ינס אופנתית, ובנעלי התעמלות. אריק, חובב התימני, בחור צנום ושחום, בעל מראה של ילד-טוב, נראה צעיר מגילו. הוא היה לבוש בכגדים אלגנטיים בצבע כחול.

שניהם ניגשו לכניסה, כדי להיכנס. כשהגיעו לפתח, עצר אותם השומר. "הוא הסתכל לי בעיניים, כאילו הוא עומד לטרוף אותי!" סיפר אריק, "היה

רוב הצעירים האשכנזים במקום הצדיקו את הסלקציה בכניסה

לי כליכך לא נעים להסתכל לו בעיניים!"

השומר הגבוה הביט בהם ואמר: "איך כניסה? רק חבריימועדון נכנסים!" השניים עמדו בפתח וצפו בורם בלי תיפוסק של צעירים אחרים, שנכנסו לתוך המועדון. בעוד הם עומדים מבו יישים בפתח, שלחנו את הראל שטרר אוס ומאיר אביעזר, שני צעירים בהירי עור, אשכנזים לעילא! שזו להם הפעם הראשונה במקום. השומר אמר להם כי נימוס שתמורת 10 שקלים הם יכולים להיכנס פנימה. הוא לא רדש תעורת-חבר.

אריק: "זה ממש פגע בנו. נורא לא נעים לעמוד ככה, כמו עני בפתח, והי עיניים הזועמות של השומר, כאילו עשינו משהו רע!"

בכל זאת אמר בהשלמה: "כל אחד והדרך שלו. אני לא אלך להתווכח

הצעירים המיזרחיים נעלבו אך השלימו: "זוהי זכותם!"

איתו. זה המועדון שלו. הוא לא רוצה אותי? לא צריך? אני אלך למקומות שכן יכניסו אותי. אם הוא יבוא אלי לראש העין, אני אקבל אותו יפה."

מדוע הכניס את שטראוס, ואת יחיא לא?

השומר הבלונדי שעמד בפתח ענה בכעס: "הם נראו כמו מסוממים. הם נר"

להראל שטראוס ולמאיר אביעזר מותר להיכנס. אין בעיה

ליחיא חיים ולאריק יהוד אסור להיכנס למועדון. יש בעיה

תדר עם הערכים צריך לפקוח את העיניים ולראות מה קורה בתוכנו, בבית שלנו!" למרות נימת הכעס בדבריהם של גיל, אלון ושלומית, הם משלימים עם המצב. "יש אשכנזים שרוצים להיות לכה, כלי המיזרחיים. זו זכותם. אבל רק שיש במועדון הזה מוסיקה טובה ותקליטנים טובים!" אומרת שלומית. גיל מוסיף: "זה מועדון פרטי, וזו זכותם. אנחנו לא יכולים להגיד להם כלום." בנייהנוער לא יעלו על בריקדות כדי לשנות את המצב. שלומית: "מה

שהיתה מבלה רבות במועדון: "אני מכירה את המועדון הזה טוב, ואני יודעת שזו המדיניות שם. מי שנראה שחור לא ייכנס למועדון הזה!" היא טוענת. גיל: "המיקרה של אלון אינו היחיד. אנחנו יודעים על עוד מיקרים. מה רדתי על זה? אני חושב שמי שנתן הוראה כזו שלא להכניס ספרדים, משהו לא בסדר אצלו. הרי זו ממש גזענות, ההפרדה הזו היא בסיס לתורה הישרא. אני לא מבין את אלה שמתנהגים ככה, הרי כל המדינה של המדינה שלנו היא לאחר את היהודים, בשביל זה הגענו הנה, בשביל זה נשפך דם. לפני שמדברים על להסי

מיזרחי, יש סיכוי שלא יכניסו אתכם למקום. מנסיון." גיל אלון, אף הוא ממוצא מיזרחי, מספר: "התופעה הזו מוכרת בין בני הנוער ברמת-גן. השמועה עברה, והב' ר'ה מעדותהמיזרח יודעים שלא לבוא למועדון הזה. בכל זאת החלטנו לכתוב את הקטע על המועדון, כדי להזהיר את אלה שלא יודעים. "לצאת ביום שישי זה סיפור. עד שמתכוננים, משיגים מוניית פנויה ומ' גיעים למועדון. אבל סתם שיחורו כלי עומת שבאו!" שלומית בת ה-18, צעירה חגיגית

ב אחר מלילות-השבת האחרים גנים החליטו כמה נערים רמת-גניים לצאת ולבלות בתל-אביב. הם נכחו ללכת למועדון-הריקודים שידור קו. השוכן בשכונת פלורנטין בדרום העיר.

הם התלבשו במיטב בגדיהם, הומינו מוניית, ונסעו למועדון. כשהגיעו לשם הביט בהם שומר-הסף. הוא נתן לחבורה להיכנס, אולם עצר נער אחר. "אתה לא נכנס!" הוא פסק.

הנער היה חיים אלון, צעיר שחום-עור ממוצא תימני. חבריו נכנסו למר ערוך, והוא נותר בפתח. הוא עמד שם וביקש מהשומר שוב ושוב להיכנס. גם חבריו, שכבר היו במועדון, ניסו להפי ציר בשומר-הסף לשנות את דעתו. רק אחרי שעה וחצי של עמידה משפילה מחוץ למועדון נעתר השומר לבקשות, והכניס אותו פנימה.

"בהתחלה לא הבנתי למה הוא לא מכניס אותי", מספר אלון, "לא חשבתי

"העולם הזה" בחר בשני אשכנזים ובשני מיזרחים, שניגשו למועדון

שזה קשור לצבע-עור לא רציתי לה-אמין בכלל שיכול להיות דבר כזה. אבל במשך הזמן שעמדתי בחוץ ראיתי בבירור שעושים סלקציה — מי ייכנס ומי לא. עמדת שם המום, נדהמת. למרות שבסוף הכניסו אותי, נהרס לי הערב. ביולי לא יצא לי באותו הערב, רק עוגמת-נפש איברתי את כל מצב-הרוח. מה שבטוח, יותר לא אחזור לי שם!"

חיים, נער אינטליגנטי ושקט, לומד בכיתה י"ב. על מה שקרה לו הוא מספר "רק מפני שזה חשוב שאנשים יידעו" בין חברים הוא מעדיף שלא לדבר על הנושא.

"כשקורה כזה דבר מנסים לשכוח. אני מנסה להרחיק את זה. בהתחלה חשבתי מילא, זה קרה רק לי. אחר-כך נודע לי שעשו את זה לעוד בני-נוער ספרדיים. איך ההורים הגיבו? לא סיי

צוות "העולם הזה" בדק את החלונות על אפארטהייד

פרתי להם על זה, התיישתי!" שלומית מסיקה וגיל אלון, שני צעירי רים העורכים עיתון-נוער בשם בין ה-צילצולים ברמת-גן, חשפו בראשונה מה שהיה אז ער או רק שמועה ברמת-גן.

"הכניסה לצעירים מותרת, אבל אין כניסה לשחומי-עור! אם השתזפתם יתר על המידה בקיץ, או שהמוצא שלכם

שומריסף שיק, הם נראו כמו עורסים!"

נימרוד טזווי ליד מכונתו "שלא יכניסו כל אחד"